В зеленолисті в плямах золотих,
В зеленолисті тьмянім, непрозорім,
Де пелюстки, цілунок в сні затих,
Живим і мовби вишивки узором

Розірваним, та очі між дерев –
То фавн квітки відкушує лукаво
І барвить губи не вино старе –
Шалений вибух сміху над гілками.

Коли втікає білкою, вгорі
Тремтять листки усі від його сміху,
Й налякані цілунком снігурі,
Хоч ліс дає притулок їм і втіху.

Переклад В. Бойка